

Cultures

TEATRE | MÚSICA | LLETRES | DANSA | ART | TRADICIONS | CINE | TELEVISIÓ

Entrevista Jordi Fàbregas

Director del Tradicionàrius. El músic sallentí, membre d'El Pont d'Arcalís, és una de les ànimes del festival Tradicionàrius, la principal plataforma de difusió de la música folk al país juntament amb la Fira Mediterrània de Manresa. El certamen compleix enguany el seu primer quart de segle de vida, amb una programació que es perllonga durant dos mesos i mig amb el Centre Artesà Tradicionàrius, del barri de Gràcia de Barcelona, com a epicentre

«El Tradicionàrius és cultura necessària»

► El festival de música folk que dirigeix el sallentí Jordi Fàbregas compleix les noccs d'argent amb una oferta extensa

Toni Mata i Riu
BARCELONA

■ El Festival Folk Internacional conegut com a Tradicionàrius compleix 25 anys amb un extens programa de concerts i activitats que es perllongarà fins a final de març. Coordinant la proposta al cor del barri de Gràcia de Barcelona hi ha Jordi Fàbregas (Sallent, 1951), un dels principals *culpables* que el Centre Artesà Tradicionàrius sigui un referent indiscutible de la cultura catalana i que el certamen hagi arribat a les noccs d'argent havent resistit totes les modes i les crisis.

■ «Després de moltes batalles, de suplir els recursos amb imaginació i bona voluntat per part de tothom, les circumstàncies d'aquest 2012 ens tornen a acostar a la primera edició: limitació de recursos i perspectives incertes. Nosaltres, però, ja sabem des del principi que resistir és vèncer. Ho farem». Aquesta declaració d'intencions, que signen Esteve León, Isidre Peláez, Quim Soler i vostè en l'escrit de presentació del Tradicionàrius, és fruit del desencís? ■ Després de tants anys, el nostre treball continua supeditat a la situació externa. El 60 % del pressupost prové d'ingressos propis, però la resta depèn de les administracions. Per això parlem d'incertesa, perquè, malgrat que hem retallat el 10 % el pressupost, la seguretat total de poder continuar endavant no

hi és. Però ho expressem amb esperit positiu.

■ Falta estabilitat?

■ No som una empresa que cerqui beneficis. La nostra feina és obrir un espai cultural al país que cal que tingui presència.

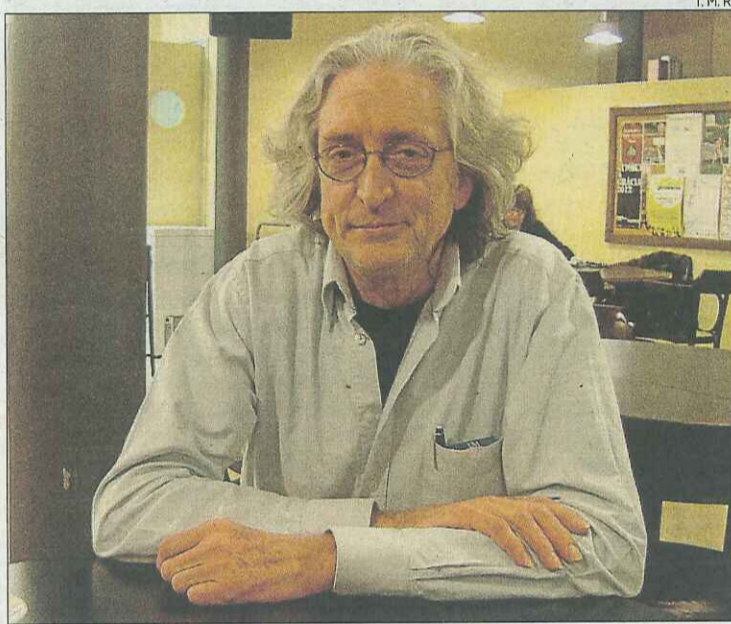
■ Hi ha uns plafons expositius al vestíbul del CAT en què el periodista Josep Maria Hernández Ripoll, el *Txusqui*, es pregunta en quina divisió juga el Tradicionàrius. Són a Primera?

■ El festival té bona salut, i intentem que aquest tipus de música tingui presència durant tot l'any. No aspirem a ser a la Primera Divisió dels festivals comercials que busquen un rendiment econòmic, sinó a la dels festivals culturalment necessaris. Som una plataforma per als nous grups, sense el Tradicionàrius els seria difícil mostrar-se. A Barcelona es fan molts actes, però intentem treure el nas.

■ El públic els manté la fidelitat?

■ Està receptiu, i ara escull més que abans. Durant els primers anys, era molt militant, però posteriorment, les produccions dels grups es van anar escampant pel territori i es podien veure a més llocs. Això ha fet canviar el flux de gent. A partir d'un cert moment, també vam començar a fer pagar entrada. Tenim un auditori de 300 localitats i no busquem que sigui rendible però sí que, almenys, l'impacte econòmic sigui mínim. La gent coneix més els grups, i per això hi ha dies que omplim i altres que tens poca gent.

■ Com s'afronta l'organització

Jordi Fàbregas, al bar del Centre Artesà Tradicionàrius

d'un festival després de tants anys?

■ Una part de la nostra feina passa per donar sortida a les propostes que ens arriben. Cada any, a més, apostem per un grup històric: Milladoiro, The Dubliners... Aquest any tenim Nadau, en col·laboració amb l'Auditori. I també barrinem coses noves. Enguany hem creat els concerts Suma, on ajuntem músics del territori folkie amb cantautors del pop, folk, indie que es fa ara, com Miquel Gil i Nico Roig. Recuperem una idea del 1999, quan vam unir Gossos i Violines, El Pont d'Arcalís i Marina Rosell i Urbàlia Rurana i Maurizio Martinotti.

■ Amb la voluntat que facin gira?

■ No, són trobades puntuals. En canvi, el concert inaugural que van oferir Xavi Lloses i l'Escolania de la Quadratura del Cercle sí que girarà. És un espectacle molt interessant i de molta qualitat, en el qual, amb la col·laboració de Marcel Marimon, recuperen les cançons del primer Tradicionàrius, de l'any 1988. Quan vaig sentir una peça de Primera nota, em va venir una esgarripança d'emoció.

■ El folk es renova?

■ I tant, per als *ganàpies* és una satisfacció veure gent com les Violines, amb nanos de 14, 15 anys, Stukat del Bolet, La Puça Diatònica... Són grups nous que aporten

«El festival té bona salut i intentem que aquest tipus de música tingui presència durant tot l'any»

«La Fira Mediterrània és un aparador molt potent, i és important que Manresa i comarca se l'hagin fet seva»

nous llenguatges, i amplien el sector. Però també hi ha veterans que continuen al peu del canó, com Jaume Arnella. Hi ha ganes de fer coses, i estructures com la del Tradicionàrius permeten que tot això no quedi en un experiment tancat.

■ Entre els moments clau de la història del festival destaquen la creació de la Fira d'Espectacles d'Arrel Tradicional de Manresa, el 1998. Quin lligam hi tenen?

■ La fira és un aparador molt potent, ha servit perquè els grups tinguin un lloc per propagar allò que fan. I és important que la ciutat hagi estat al costat de la fira, perquè si no hauria estat impossible que s'hi continués celebrant. Manresa i comarca se la senten pròpia. Nosaltres, sempre hi assistim, i fem col·laboracions, com la del concurs Sons.

■ Què li sembla que no es renovi Tere Almar al capdavant de la direcció artística?

■ Em sap greu, la veritat. Hi teníem molt bona entesa.

QUATRE PROPOSTES PER GAUDIR DEL FESTIVAL (WWW.TRADICIONARIUS.CAT)

ARXIU/MIREIA ARSO

EL PONT D'ARCALÍS

Divendres, 23 de març. C. A. Tradicionàrius

► El Pont d'Arcalís interpreta habitualment temes ballables, però els planteja en clau de concert. Amb el nou espectacle *Ball a l'hostal*, recupera l'esperit festiu de les tavernes del Pirineu, amb cançons per no parar de moure's.

FOTOGRAFIA PROMOCIONAL

NADAU

Dimarts, 7 de març. L'Auditori

► Música i compromís van de bracet en una de les icones de la cultura occitana. Nadau va néixer el 1973 a Tarba i, des d'aleshores, ha fet més de mil concerts, ha editat 13 àlbums i ha venut més de 60.000 còpies.

FOTOGRAFIA PROMOCIONAL

ARA VA DE BO

Dissabte, 10 de març. C. A. Tradicionàrius

► Quaranta anys contempen la trajectòria d'un grup llegendari, que ha mutat els seus membres i el repertori però es manté al peu del canó animant la mainada. El Tradicionàrius li ret homenatge amb una gran festa.

ARXIU/RICARD MONSÓ

ROGER MAS I LA COBLA SANT JORDI

Dissabte, 24 de març. L'Auditori

► El cantautor solsoní Roger Mas porta fins a Barcelona l'espectacle conjunt amb la Cobla Sant Jordi, una producció que sedueix per allà on passa creant universos sonors insospitats. Les cançons de Mas adopten noves formes.